

HÉTKÖZNAPOK

Legalább a szemük rebbenne

A szombat este a meg-
lepetéseké. Hol ez, hol az
fogó ki az üzletekből hét
végére, illetve a zárás órá-
jára. Leggyakrabban ter-
mészetesen a kenyér. Még
ma sincs eldöntve, hogy
azért-e, mert erre feltétele-
nül szükségünk van va-
sárnapi a vásárlóknak,
vagy azért, mert a keres-
kedők ennek szükségessé-
gét tudják legkevésbé ki-
számítani. Nézőpont kér-
dése csupán.

Most szombatban azonban
egészen váratlanul a szí-
fonpatron fogott el az
üzletekből. A „jól értesül-
tek” tudni vélték, hogy is-
mét felrobbant a gyár.
Abszolúte logikátlan rém-
hírtérjesztés: a kenyeres-

polc sem azért szokott ki-
ürülni, mert felrobbant a
kenyérgyár. Nincs és kész.
Az eladók szemrebbenés
nélkül ezt válaszolják az
érdeklődőknek. Nem te-
szik soha hozzá, hogy el-
felejtettünk rendelni, el-
nézést, de a nagyker sem
kapott, így mi se jutot-
tunk hozzá, hogy hétfőn
tessék jönni, akkor már
bizonyára lesz. Hát honnan
tudnák ők azt? Meg egyéb-
ként is: a szombat mel-
lett a hétfő a másik meg-
lepetések napja. Akkor is
szerencsés ember az a
vásárló, aki megkapja
mindazt az élelmiszerüzle-
tekben, amit éppen ke-
res.

Olvasson vagy aludjon?

Talán a legújságolva-
sőbb az újságolvasó utazás
közben. Csak tessék meg-
figyelni, hányan hagyják
ott forintjaikat a Nagyal-
omás hírlapárújánál reg-
gelente. A pesti gyorsban
minden második ember
szunyókálni kezd, amikor
a vonat 6.20-kor mozogni
kezd. Minden második
ember pedig újságot ol-
vas. Ha nem vette meg az
állomáson kedvenc lapját,
megveszi fenn, a vonat-
ban, indulás előtt, vagy
indulás után. Félegyházán
ugyanis rendszerint ismét
felszáll egy újságárus.

Ha valaki netán autó-
busszal utazik, annak más
lehetősége nincs a kora
reggeli órák elsuvasztására,
csak az alvás. A Marx té-
ri buszpályaudvar újság-
árusító boltcskájára ugyan-
is nem hajlandó a korai
kelésre. Egy-egy reggel
húszan is megpróbálnak
benyitni az ajtón, de hiá-
ba. Kénytelenek előbb-
utóbb észrevenni rajta a
lakatot meg a Zárva fel-
íratú táblát.

Aki újságot akar olvas-
ni, utazzon vonaton!

Fehér Kálmán

Magyar-bolgár
építésügyi megbeszélés

A Magyarország és Bul-
gária közötti építésügyi,
gazdasági és műszaki-tudo-
mányos együttműködési tár-
gyalások VII. ülészakára
hétfőn Lenko Georgievnek, a
Bolgár Népköztársaság épí-
tésügyi és építészeti minisz-
terhelyettesének vezetésével
háromtagú küldöttség érke-
zett Budapestre. A Ferihe-
gyi repülőtérén Szilágyi La-
jos építésügyi és városfej-
lesztési miniszterhelyettes
fogadta a bolgár vendége-
ket.

Az építésügyi és város-
fejlesztési minisztériumban
még hétfőn megkezdődtek a
tárgyalások. Egyeztetik az

1971. évi és az 1971-75.
évi közvetlen műszaki-tudo-
mányos együttműködési
munkaterveket, továbbá a
gazdasági együttműködés
bővítésére előirányzott kö-
zös feladatokat. A tárgyalá-
sokon szóba kerül, hogy
Magyarország gépek szállí-
tásával hozzájárul a bolgár
márványbányászat és fel-
dolgozóipar fejlesztéséhez, s
ezt a hozzájárulást kitűnő
minőségű fehér és fekete
márványban fizeti vissza a
baráti ország. Megbeszélése-
ket folytatnak téglaiipari és
könnyűszerkezetes gyártási
kooperáció kialakításáról is.

Rendelet az újfajta
építési kölcsönről

Törlesztés, kedvezményes kamat — Lakásfelújítás, korszerűsítés

Most jelent meg a pénz-
ügyminiszter és az épí-
tésügyi és városfejlesztési
miniszter együttes rendelete
az építési kölcsönről. A ren-
delet hatálybalépésétől az
Országos Takarékpénztár
kölcsönt adhat a lakóknak
házak, lakások felújítására,
tatarozására és egyéb építési
munkákra, ezen belül a la-
kások megosztására, más
jellegű helyiségek lakássá
történi átalakítására, tolda-
lék építéséhez, lakások bőví-
téséhez, korszerűsítéséhez és
közművesítésére is.

Szövetkezeti lakóépület
felújításánál a lakástulajdo-
nosok 15 éves törlesztésre a
felújítási költség 75 százalé-
káig kaphatnak kölcsönt.
Családi házak felújítása ese-
tén 45 ezer forintig ugyan-
csak 15 éves törlesztésre ad-
ható kölcsön. A kamat 20
ezer forintig 2, azon felül évi
6 százalék. Az építésügyi ha-
tóság által elrendelt felújí-
tás és a hátrahagyott ké-
szült lakások helyreállítása
esetén — ha azt az építő
szociális helyzete indokolja
— a kölcsön mértéke elér-

heti a felújítási költség 90
százalékát is.

Ha a lakástulajdonos
bővíteni kíván, irodahelyisé-
geket akar átépíteni lakásra,
vagy meglevő lakását szeret-
né megosztani, legfeljebb 45
ezer forint összegig kaphat
kölcsönt, s azt 15 év alatt
kell visszafizetnie.

Harmincezer forint köl-
csön adható — a többi kö-
zött — azoknak a lakástu-
lajdonosoknak és bérlőknek,
akik a fővezetékől a házba,
illetve a lakásban levő ké-
szülékig kívánják bevezetni
a gázt. Ebben az esetben a
kölcsönt 10 év alatt kell
visszafizetni, és az OTP ar-
ra évi 2 százalékos kamatot
számít fel. Ha a bérlők a
közterületen létesítendő köz-
művezetők költségét vállal-
ják, az építési költség 90
százaléka erejéig 3 évi tör-
lesztésre kaphatnak szemé-
lyenként mintegy 5 ezer for-
rint kölcsönt.

A kedvezményes, 2 szá-
zalékos kamattal visszafize-
tendő kölcsönöknél — ha az
adós késve fizet — a kamat

évi hat százalékkal emelhető.
A rendelet július elsejével
lép hatályba.

Olvaszlárok
rekordja

A gyár eddigi történeté-
ben példátlan teljesítményt
ért el a hétfőn reggel véget
ért három vasárnapi mű-
szakban a diósgyőri Lenin
Kohászati Művek nagyol-
vasztóműve. A három kohó-
ból huszonnégy óra alatt az
olvasztár brigádok kétezer-
tizenkét tonna első osztályú
acélnyersvasat csapoltak, s
ezzel 180 tonnával túlszár-
nyalták eddigi legmagasabb
teljesítményüket.

Biztonsági
megbízottak
értekezlete

Összesen 406 balesetet
tartanak számon a szegedi
járás mezőgazdasági osztá-
lyán tavalyról. Többségük
figyelmetlenség, hanyagság,
félvállról kezelés és az ital
következménye. Megrendítő
csúcsként emelkedik ki eb-
ből az áradatból — szinte
mindennapra jutott egy-egy
baleset — az öt halálos és
egy súlyos, csontvelős. Eb-
ből az ötből kettő — és az
az egy nagyon súlyos —
Deszken történt.

A járás közös gazdaságai-
nak biztonsági megbízottai
és tűzrendészeti előadói tar-
tottak tegnap, hétfőn dél-
előtti tanácskozást. Szege-
den, itt hangzottak el ezek
a számok. A közgazdasági
számítás melléjük sorakoz-
tatja azt is, hogy baleset
következtében 8 ezer 260
munkanap esett ki. Újból és
újra felhívják ezek a saj-
nálatos esetek, amelyek leg-
többször elkerülhetők, meg-
előzhetők lettek volna, hogy
vezetőknél és beosztottak-
nál egyaránt lelkiismerete-
sebben kell végezniük mun-
kájukat, az elnézés, a fele-
lőtlen „megértés” sokak szá-
mára jelenthet katasztrófát.

Nyolcszor pusztított tűz
a közös gazdaságokban, 160
ezer forint kár keletkezett
emiat. Volt köztük szinte
elkerülhetetlen is — villám-
csapás okozta például a desz-
ki tüzet —, de néhány ese-
tben a személyi felelőtlenség
is közbejárt.

A tanácskozás célja az
volt, hogy a mezőgazdasági
munkák megkezdése előtt fo-
kozott figyelemre, gondos
előkészítésre, a balesetek
megelőzésére hívja föl az il-
letékesek figyelmét.

Ünnepi szakaszgyűlés
a kenderfonógyárban

Bánfi Károly századparancsnok köszönti a szakaszt

Mint arról lapunkban is beszámoltunk
a szegedi Gera Sándor munkásör-zászlóalj
1/2. szakasza elnyerte a Zászlóalj Leg-
jobb Szakasza címet. Most, február 21-én
a Szegedi Kenderfonógyár kultúrtermében
rendezték meg az ünnepélyes szakaszgyű-
lést. Ezen részt vett Fülöp József, a mun-
kásör-szegedi parancsnoka, valamint
Tóth László, a KSZV vezérigazgatója is.
Az ünnepségen Nagyvári László szakasz-
parancsnok számolt be az elmúlt évi te-
vékenységről, s az 1971. évi feladatokról.

Az 1970-es kiképzési évben tanúsított
példamutató szolgálataért Kiváló Mun-
kásör kitüntetésben részesült Illia Ignác,
míg a Munkásör-szegedi Országos Parancsno-
kának dícséretét kapta Nagyvári László
szakaszparancsnok. Többen megyei, illetve
városi parancsnoki elismerésben részesül-
tek. Az ünnepi szakaszgyűlésen Kardos
János, a kenderfonógyár igazgatója és dr.
Hammer Fidél, a Városgazdálkodási Vá-
lalat igazgatója jutalmat adott át a jól
dolgozó munkásör-eknek.

A többség akarata szerint

Formálódik az építők új kollektív szerződése

A szervezett munkások fő-
rumain most a tisztségvisé-
selőket hallgatják meg eddig
végzett munkájukról, s ké-
szülnek a szakmai ágak
kongresszusaira. Ez a tenni-
való „leköti a figyelmet”, de
nem szorítja háttérbe a
mindennapok munkáját, me-
lyek közül kiemelkedően
fontos a hosszabb időre ér-
vénybe lépő kollektív szer-
ződés elkészítése, megbeszé-
lése és aláírása.

Ahol már lezajlottak a
vezetőségválasztások, ott új-
ra elővették a régi szerző-
dést és alakítják, finomít-
ják. Erről a munkáról be-
szélgettünk Simon Sándor-
ral, a Délmagyarországi Épí-
tő Vállalat szakszervezeti
bizottságának titkárával.

— Milyen tapasztalatokat
adott az előző kollektív szer-
ződés?

A titkár megjegyzi, hogy
nem csupán saját vélemény-
nyét mondja, hanem a tes-
tületét, a szakszervezeti bi-
zottságét.

— A nálunk érvényben le-
vő kollektív szerződés jó
volt. Egyetlen pontja sem el-
lenkezik a törvényekkel,
jogszabályi előírásokkal. Ki-
fejezi azt, amit általában
egy kollektív szerződésnek
rögzítenie kell. Hibák már
csak azért sem lehetnek ben-
ne, hiszen ez a harmadik
volt alkalmunk korrigálni a
homályos előírásokat, az

esetleges hibákat. Nem di-
csékvészként említem, de mi
valóban meghallgattuk dol-
gozóinkat, amikor a szerző-
dést véglegesen megszöve-
geztük, s figyelembe vettük
javaslataikat.

A legtöbb helyen így ce-
lekedtek, de nem volt ritka
az utólagos megjegyzés, hogy
figyelmünk kívül hagyták a
javaslatokat. Néha disszo-
nans hangok is hallatszanak.

— Nálunk is voltak olyan
javaslatok, amelyeket nem
lehetett, s a jövőben sem le-
het elfogadni. Voltak, akik
azért kérték, hogy szüntessük
meg a munkásszállodát, ne
legyen üzemi étkeztetés,
szállás, és így tovább.
Ilyen javaslatokkal a hely-
beli lakosok között találkozt-
unk, akik egyik szolgálata-
st sem igénylik. De az is
nyilvánvaló, hogy ezek a
javaslatok nem fejezik ki a
dolgozók többségének aka-
ratát.

Vannak aztán olyan véle-
mények is, hogy a szerződés
aláírás után az asztalfiókba
kerül és nemigen törődnek
vele, nem ellenőrzik, hogy a
gazdasági vezetők betart-
ják-e az előírásokat. Ritkán
hallani „összetűközésről”,
vitákról. Nem mintha ez
kötelező lenne, de az élet
aligha oly csendes és ki-
egyensúlyozott.

— Eltérések előfordultak
nálunk is, de azok nem ve-
zettek el az összeütközésig.
Legutóbb például a túlórák
miatt kellett a gazdasági ve-
zetők figyelmét felhívni,
hogy ne vigyék túlzásba, hi-
szen a szakszervezet csak az
elmúlt év utolsó negyedére
engedélyezte a többletet. Az
árvízvesztély elleni védekezés
és az elmaradás megszünte-
tése miatt.

Kiderül közben, hogy a
szakszervezetnek nem is oly
könnyű a helyzete a túlórák
frontján. Két malomkő kö-
zött őrölnék. Nem csupán a

gazdasági vezetők rendelkez-
ni szívesen túlórákat, hanem
a dolgozók egy része is „két
kézzel kap utána”. A pénz
miatt. Egy jó szakmunkás,
vagy csoportvezető vasárnapi
túlmunkájának a bére néha
300—400 forintba rúg. Ha
maszkolna se keresne több-
bet, s a vállalat berkeiben
mégsem „hajtja” úgy magát,
mint privát helyen.

— A túlórák jelentős része
elkerülhető lenne, ha a mun-
kahelyi vezetők jobban oda-
figyelnének a szervezésre, az
anyagellátásra — állapítják
meg a szakszervezeti bizott-
ság vezetői.

A DELEP szakszervezeti
tisztségviselői tavaly két al-
ternatíva között dönthettek
a nyereségrészesedés elosz-
tásának sémájában. Meghall-
gatva a többség véleményét,
úgy határoztak, hogy a
törzsgárda tagjait anyagilag
is becsülik meg, s a fel-
osztható részből 25 százalé-
kot az időarányos kategóriá-
ba soroltak. A jelenleg még
életben levő kollektív szer-
ződésben minden módosítás
lépést tartott az érvényes
rendeletekkel, jogszabályok-
kal, a SZOT és a MÜM.
ajánlásaival. S milyen lesz
az új, amelyet öt esztendőre
kötnek meg?

— A közeljövőben tárgyal-
juk a módosításokat —
mondja Simon Sándor. —
Hasonló eljárásokat folyta-
tunk, mint a régebbiekben.
Időben sokszorosítottuk a
tervezetet, hogy a dolgozók-
nak módjuk legyen átnézni,
és véleményt mondani. Min-
den műhelybizottság, jog-
tálybizottság és bizalmi kap
egy példányt.

— Az a célunk — mondja
befejezésül a szb titkára —,
hogy egyre kevesebb sürő-
dési lehetőség, vitaalap ma-
radjon a hosszabb időre ér-
vénybe lépő kollektív szer-
ződésben.

G. I.

Levél Habarovszkból

A Szovjetunió távol-keleti városából, Habarovszkból,
levél érkezett a debreceni városi tanácshoz. A levélben az
immár hagyományos debreceni nemzetközi virágkarnevál
szervezése és lebonyolítása felől érdeklődnek a habarovsz-
kiak.

A debreceniek örömmel teljesítik a távol-keleti város
kérését, s részletesen írnak a karneválról.

A. L.

Diákművészek

Tíz évvel ezelőtt felvéte-
liztek azok a fiatalok, akik
a szegedi Tömörkény Gim-
názium és Művészeti Szak-
középiskolában először ta-
nultak díszítőszobrászatot,
kerámiaakasztást és grafi-
kát.

A jeles évfordulót dícsérni-
valóan szép kiállítással ün-
nepli most meg az intézet.
Az anyagában magas szín-
vonalú diaktárlat — amelyet
tegnap, hétfőn délután 2
órákor a Bartók Béla Mű-
velődési Központban nyitott
meg dr. Diós József, a gim-
názium és szakközépiskola
igazgatója — az intézet je-
lenlegi tanulónak legremo-
nálóbb munkáit sorakoztatja
fel.

A bemutató nézői számos
— már-már „profi”-alkotást

láthatnak. Így a szobrász
Lantos Györgyi, Máthé Ist-
ván, Tóth Kálmán, a kerá-
mikus Szabó Mária, Tóth
Magdolna, Matuz Edit és a
grafikus Albert Tamás, Papp
Katalin, Urbán Júlia mun-
káit, amelyek közül jó né-
hányan engedne szabad
utat „felé” zsűri is.

Műfajok szerint nehéz ki-
emelni egy-egy műtárgy-
csoportot. Mégis, gyönyör-
ködtető látványukkal, első-
sorban a kerámiák hívják
fel magukra a figyelmet.
Rajtuk kívül igen tetszete-
sek még a plakáttervek...

A rangos bemutató alkalm-
ából sok új díjat, s ter-
ményesen sok tehetséges
tanítványt kívánunk a ju-
bíláló művészeti szakközép-
iskolának!